

Senatvė

Ka paveizo, kuoks tas zelkuorius nebtėkros,
Ka pačepnuoju, ruodos, tas pats stėklos...
Ruoda kažkuoki gėltėnė –
Veids sorokės, kėp ėšmėrkosi kėmpėnė!

Jau ė ronkas praded vėrpietė,
Skaud strienas – negal duorā benosiedietė.
Barzda skotont pasėtaika ė ėsėpjautė,
Negal duorā ė kuoju beapsėautė.

Soskaud šėrdi prėsėmėnus jaunīstė,
Bet gali kažkėik nuorietė ė zīstė –
Nieks anuos mums nebsogroužins,
Nebier atmintėis – veziek bus besos atdars ė klins...

Tėp ė biegtėi metā kėp ondou –
Če bova pavasaris, veziek ė viel rodou...
Tėp jau Aukščiausiuoje suriedīta,
Kad ė žmuogus kėp kvietkelė tor novīstė...

No bet nerek imtė ė plautius –
Rek pasportoutė, pabiegiuotė po laukus
Tėp, kėp muokėn puons Kepenis,
Ė viel būsi kėp jauns – nebatruodisi senis.

Kartās pasėveizi kuoki serijala,
Apsėkluojės šėlta adijala –
Ė tas laiks praeit kultūringā,
Senam žmuogou dėdėle naudingā.

No aš, žemaitis, kėita būda!
Ėš rīta sokerto kuošės bliūda,
Ėšlėnko buobelėnės taurele –
Tvėrtiau ė linksmiau viel plak šėrdelė.

Smertiou aš dar nepasėdousiu.

Je kas è skaudies – nedejousiu.

Šimta metu ka solauksiu –

Grabė golėis daina trauksiu!